

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 99

Rozeslána dne 7. července 2005

Cena Kč 27,50

O B S A H:

270. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 54/2002 Sb., kterou se stanoví zdravotní požadavky na identitu a čistotu přídatných látek, ve znění vyhlášky č. 318/2003 Sb.
271. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 576/2004 Sb., kterou se stanoví Program statistických zjišťování na rok 2005
272. Nález Ústavního soudu ze dne 17. května 2005 ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 11 odst. 5 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku
-

270

VYHLÁŠKA

ze dne 22. června 2005,

kterou se mění vyhláška č. 54/2002 Sb.,

kterou se stanoví zdravotní požadavky na identitu a čistotu přídatných látek,
ve znění vyhlášky č. 318/2003 Sb.

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 19 odst. 1 písm. a) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 306/2000 Sb., zákona č. 274/2003 Sb. a zákona č. 316/2004 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 54/2002 Sb., kterou se stanoví zdravotní požadavky na identitu a čistotu přídatných látek, ve znění vyhlášky č. 318/2003 Sb., se mění takto:

1. § 1 včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„§ 1

Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾ a upravuje požadavky na identitu a čistotu přídatných látek, které se smějí používat k výrobě potravin.

rou se mění směrnice č. 95/45/ES s ohledem na směs karotenů E 160a (i) a beta karoten E 160a (ii).

Směrnice Komise 95/31/ES ze dne 5. července 1995, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu sladidel pro použití v potravinách.

Směrnice Komise 98/66/ES ze dne 4. září 1998, kterou se mění směrnice 95/31/ES, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu sladidel pro použití v potravinách.

Směrnice Komise 2000/51/ES ze dne 26. července 2000, kterou se mění směrnice 95/31/ES, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu sladidel pro použití v potravinách.

Směrnice Komise 2001/52/ES ze dne 3. července 2001, kterou se mění směrnice 95/31/ES, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu sladidel pro použití v potravinách.

Směrnice Komise 2004/46/ES ze dne 16. dubna 2004, kterou se mění směrnice 95/31/ES s ohledem na E 955 Sukralosu a E 962 Sůl aspartamu-acesulfamu.

Směrnice Komise 96/77/ES ze dne 2. prosince 1996, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu potravinářských přídatných látek jiných než barviva a sladidla.

Směrnice Komise 98/86/ES ze dne 11. listopadu 1998, kterou se mění směrnice 96/77/ES, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu potravinářských přídatných látek jiných než barviva a sladidla.

Směrnice Komise 2000/63/ES ze dne 5. října 2000, kterou se mění směrnice 96/77/ES, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu potravinářských přídatných látek jiných než barviva a sladidla.

Směrnice Komise 2001/30/ES ze dne 2. května 2001, kterou se mění směrnice 96/77/ES, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu potravinářských přídatných látek jiných než barviva a sladidla.

Směrnice Komise 2002/82/ES ze dne 15. října 2002, kterou se mění směrnice 96/77/ES, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu potravinářských přídatných látek jiných než barviva a sladidla.

Směrnice Komise 2003/95/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění směrnice 96/77/ES, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu potravinářských přídatných látek jiných než barviva a sladidla.

Směrnice Komise 2004/45/ES ze dne 16. dubna 2004, kterou se mění směrnice 96/77/ES, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu potravinářských přídatných látek jiných než barviva a sladidla.“

2. V příloze č. 1 požadavky na identitu a čistotu barviv E 160a (i) Směs karotenů a E 160a (ii) Beta karoten znějí:

¹⁾ Směrnice Rady 78/663/EES ze dne 25. července 1978, kterou se stanoví specifická kritéria čistoty emulgátorů, stabilizátorů, zahušťovadel a želírujících látek pro použití v potravinách.

Směrnice Rady 82/504/ES ze dne 12. července 1982, kterou se mění směrnice 78/663/EES, kterou se stanoví specifická kritéria čistoty emulgátorů, stabilizátorů, zahušťovadel a želírujících látek pro použití v potravinách.

Směrnice Komise 90/612/EES ze dne 26. října 1990, kterou se mění směrnice 78/663/EES, kterou se stanoví specifická kritéria čistoty emulgátorů, stabilizátorů, zahušťovadel a želírujících látek pro použití v potravinách.

Směrnice Komise 92/4/EES ze dne 10. února 1992, kterou se mění směrnice 78/663/EES, kterou se stanoví specifická kritéria čistoty emulgátorů, stabilizátorů, zahušťovadel a želírujících látek pro použití v potravinách.

Směrnice Komise 95/45/ES ze dne 26. července 1995, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu barviv pro použití v potravinách.

Směrnice Komise 1999/75/ES ze dne 22. července 1999, kterou se mění směrnice 95/45/ES, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu barviv pro použití v potravinách.

Směrnice Komise 2001/50/ES ze dne 3. července 2001, kterou se mění směrnice 95/45/ES, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu barviv pro použití v potravinách.

Směrnice Komise 2004/47/ES ze dne 16. dubna 2004, kte-

„E 160a (i) SMĚS KAROTENŮ**1. ROSTLINNÉ KAROTENY**

Synonyma	CI potravinářská oranž 5
Definice	Směs karotenů se získává extrakcí rozpouštědlem přírodních druhů jedlých rostlin, mrkve, rostlinných olejů, trávy, vojtěšky a kopřivy Hlavní barevná látka sestává z karotenoidů, z nichž největší část tvoří beta-karoten. Mohou být přítomny také alfa-, gama-karoten a jiné pigmenty. Kromě barevných pigmentů může látka obsahovat oleje, tuky a vosky přirozeně se vyskytující ve výchozí surovině. Při extrakci mohou být použita pouze tato rozpouštědla: aceton, methylethylketon, methanol, ethanol, propandiol, hexan (benzen ne více než 0,05%v/v), dichlormethan a oxid uhličitý
Skupina	Karotenoid
Číslo Color Index	75130
Einecs	230-636-6
Kód E	E 160a (i)
Chemický vzorec	Beta-karoten: $C_{40}H_{56}$
Molekulová hmotnost	Beta-karoten: 536,88
Obsah	Obsah karotenů (přepočteno na beta-karoten) je nejméně 5 %. U produktů získaných extrakcí rostlinných olejů: ne méně než 0,2 % v jedlých tucích. $E_{1\text{cm}}^{1\%}$ 2500 při cca 440-457 nm v cyklohexanu
Identifikace	
Spektrometrie	Maximum v cyklohexanu při 440-457 nm a 470-486 nm

Čistota

Zbytky rozpouštědel

Aceton	}	Ne více než 50 mg/kg, jednotlivě nebo v kombinaci
Methylethylketon		
Methanol		
Propandiol		
Hexan		
Ethanol		

Olovo

Dichlormethan Ne více než 10 mg/kg

Ne více než 5 mg/kg

2. KAROTENY POCHÁZEJÍCÍ Z ŘAS

Synonyma

CI potravinářská oranž 5

Definice

Směs karotenů produkovaných řasou *Dunaliella salina*, rostoucí ve velkých slaných jezerech v oblasti Whyalla v Jižní Austrálii. Beta-karoten se extrahuje esenciálním olejem. Přípravek je 20-30 % suspenze v jedlém oleji. Podíl trans a cis izomerů se pohybuje v rozmezí 50/50 - 71/29

Hlavní barevná látka sestává z karotenoidů, z nichž největší část tvoří beta-karoten. Mohou být přítomny alfa-karoten, lutein, zeaxanthin a beta-kryptoxanthin. Kromě barevných pigmentů může látka obsahovat oleje, tuky a vosky přirozeně se vyskytující ve výchozí surovině

Skupina

Karotenoid

Číslo Color Index

75130

Chemický vzorec

Beta-karoten $C_{40}H_{56}$

Molekulová hmotnost

Beta-karoten 536,88

Obsah

Obsah karotenů (počítáno jako beta-karoten) je nejméně 20 %

 $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2500 při cca 440-457 nm v cyklohexanu**Identifikace**

A. Spektrometricky

Maximum v cyklohexanu při 440nm - 457 nm a 474 nm - 486 nm

ČistotaPřírodní tokoferoly
v jedlém oleji

Ne více než 0,3 %

Olovo

Ne více než 5 mg/kg

E 160a (ii) BETA-KAROTEN**1. BETA-KAROTEN**

Synonyma	CI potravinářská oranž 5
Definice	Tyto specifikace platí především pro všechny trans-izomery beta-karotenu spolu s menším množstvím ostatních karotenoidů. Zředěné a stabilizované preparáty mohou mít jiné poměry cis- a trans-izomerů
Skupina	Karotenoid
Číslo Color Index	40800
Einecs	230-636-6
Kód E	E 160a (ii)
Chemické názvy	Beta-karoten, beta,beta-karoten
Chemický vzorec	$C_{40}H_{56}$
Molekulová hmotnost	536,88
Obsah	Ne méně než 96 % všech barevných látek (vyjádřeno jako beta-karoten) $E_{1\text{ cm}}^{1\%}$ 2500 při cca 440-457 nm v cyklohexanu
Popis	Červené až hnědavě červené krystaly nebo krystalický prášek
Identifikace	
Spektrometrie	Maximum v cyklohexanu při cca 453-456 nm
Čistota	
Síranový popel	Ne více než 0,2 %
Vedlejší barevné látky	Karotenoidy jiné než beta-karoten: ne více než 3,0 % všech barevných látek
Olovo	Ne více než 2 mg/kg

2. BETA-KAROTEN POCHÁZEJÍCÍ Z *BLAKESLEA TRISPORA*

Synonyma	CI potravinářská oranž 5
Definice	Získává se fermentací směsné kultury grampozitivních (+) a gramnegativních (-) přírodních kmenů houby <i>Blakeslea trispora</i> . Beta-karoten je extrahován z biomasy ethylacetátem nebo isobutylacetátem a následně isopropylalkoholem a krystalizován. Krystalická látka obsahuje především trans beta-karoten. Vzhledem k přirozenému procesu je pro produkt specifické, že obsahuje přibližně 3 % směsi karotenů

Skupina	Karotenoid										
Číslo Color Index	40800										
Einecs	230-636-6										
Kód E	E 160a (ii)										
Chemické názvy	Beta-karoten, beta,beta-karoten										
Chemický vzorec	C ₄₀ H ₅₆										
Molekulová hmotnost	536,88										
Obsah	Ne méně než 96 % všech barevných látek (vyjádřeno jako beta-karoten) E _{1 cm} ^{1%} 2500 při cca 440-457 nm v cyklohexanu										
Popis	Červené až hnědavě červené nebo fialové krystaly či krystalický prášek (barva se liší podle použitého extrakčního činidla a podmínek krystalizace)										
Identifikace											
Spektrometrie	Maximum v cyklohexanu při cca 453-456 nm										
Čistota											
Zbytky rozpouštědel	<table><tr><td>Ethylacetát</td><td rowspan="2">}</td><td rowspan="2">Ne více než 0,8 % jednotlivě nebo v kombinaci</td></tr><tr><td>Ethanol</td></tr><tr><td>Isobutylacetát</td><td></td><td>Ne více než 1,0%</td></tr><tr><td>Isopropylalkohol</td><td></td><td>Ne více než 0,1%</td></tr></table>	Ethylacetát	}	Ne více než 0,8 % jednotlivě nebo v kombinaci	Ethanol	Isobutylacetát		Ne více než 1,0%	Isopropylalkohol		Ne více než 0,1%
Ethylacetát	}	Ne více než 0,8 % jednotlivě nebo v kombinaci									
Ethanol											
Isobutylacetát		Ne více než 1,0%									
Isopropylalkohol		Ne více než 0,1%									
Síranový popel	Ne více než 0,2 %										
Vedlejší barevné látky	Karotenoidy jiné než beta-karoten: ne více než 3,0 % všech barevných látek										
Olovo	Ne více než 2 mg/kg										
Mykotoxiny:											
Aflatoxin B ₁	} Negativní										
Trichotecen T2											
Ochratoxin											
Zearalenon											
Plísně	Ne více než 100 KTJ/gram										
Kvasinky	Ne více než 100 KTJ/gram										
Salmonella	Negativní v 25 gramech										
Escherichia coli	Negativní v 5 gramech“.										

3. V příloze č. 2 požadavky na identitu a čistotu sladidel se doplňují o specifikace pro nově povolená

sladidla E 955 Sukralosu a E 962 Sůl aspartamu – ace-sulfamu, které znějí:

„E 955 SUKRALOSA

Synonyma	4,1',6'- trichlor-4,1',6'-trideoxygalaktosacharosa 4,1',6'- trichlorogalaktosacharosa
Definice	
Chemické názvy	1,6-Dichlor-1,6-dideoxy-beta-D-fruktofuranosyl-4-chlor-4-deoxy-alfa-D-galaktopyranosid 259-952-2
Einecs	
Kód E	E 955
Chemický vzorec	$C_{12}H_{19}C_3O_8$
Molekulová hmotnost	397,64
Obsah	Ne méně než 98% a ne více než 102% $C_{12}H_{19}C_3O_8$ vztaženo na bezvodou látku
Popis	Bílý až bělavý krystalický prášek, prakticky bez zápachu
Identifikace	
A. pH (10% roztok)	5 až 7
B. Rozpustnost	Dobře rozpustný ve vodě, methanolu a ethanolu Málo rozpustný v octanu ethylnatém
C. Infračervené absorpční spektrum	Infračervené spektrum vzorku dispergovaného v bromidu draselném vykazuje relativní maxima při podobných vlnočtech jako jsou vlnočty maxim referenčního spektra získaného použitím referenčního standardu sukralosy
D. Chromatografie na tenké vrstvě	Hlavní skvrna testovaného roztoku má stejnou hodnotu R_f jako hlavní skvrna standardního roztoku A uvedeného v testu pro ostatní chlorované disacharidy. Tento standardní roztok se připraví rozpuštěním 1,0 g referenčního standardu sukralosy v 10 ml methanolu $[\alpha]^{20}_D$: +84,0° až +87,5° vztaženo na bezvodou látku
E. Specifická optická otáčivost	(10% hm./obj. roztok)
Čistota	
Obsah vody	Ne více než 2,0 mg/kg (Karl Fischerova metoda)
Síranový popel	Ne více než 0,7 mg/kg
Olovo	Ne více než 1,0 mg/kg
Ostatní chlorované disacharidy	Ne více než 0,5%
Chlorované monosacharidy	Ne více než 0,1%
Trifenylfosfin oxid	Ne více než 150 mg/kg
Methanol	Ne více než 0,1%

E 962 SŮL ASPARTAMU - ACESULFAMU

Synonyma	Aspartamo-acesulfamová sůl Sůl aspartam-acesulfam Aspartam-acesulfam
Definice	Sůl se připravuje zahříváním směsi aspartamu a acesulfamu K přibližně v poměru 2:1 (hm./hm.) v roztoku s kyselým pH a následnou krystalizací. Draselný iont a vlhkost se odstraní. Produkt je stabilnější než samotný aspartam.
Chemické názvy	6-methyl-1,2,3-oxathiazin-4(3H)-on-2,2dioxidová sůl L-phenylalanyl-2-methyl-L-alfa-asparagové kyseliny
Kód E	E 962
Chemický vzorec	$C_{18}H_{23}O_9N_3S$
Molekulová hmotnost	457,46
Obsah	63,0% až 66,0% aspartamu (vysušený vzorek) a 34,0% až 37,0% acesulfamu (vysušený vzorek kyselé formy)
Popis	Bílý krystalický prášek, bez zápachu
Identifikace	
A. Rozpustnost	Velmi málo rozpustný ve vodě, mírně rozpustný v ethanolu
B. Transmittance	Transmittance 1% vodného roztoku v 1 cm kyvetě měřená vhodným spektrofotometrem při 430 nm oproti vodě ve srovnávací kyvetě není menší než 0,95, což je ekvivalentní absorbanci ne vyšší než přibližně 0,022
C. Specifická optická otáčivost	$[\alpha]^{20}D$: +14 5° až +16,5° Stanovení při koncentraci 6,2 g ve 100 ml kyseliny mravenčí (15N) do 30 minut po přípravě roztoku. Vypočtenou specifickou otáčivost dělit hodnotou 0,646 ke korekci na obsah aspartamu v soli aspartamu-acesulfamu
Čistota	
Úbytek hmotnosti sušením	Ne více než 0,5% (105° C, čtyři hodiny)
Kyselina 5-benzyl-3,6-dioxo - 2-piperazinoctová	Ne více než 0,5%
Olovo	Ne více než 1,0 mg/kg“.

4. V příloze č. 3 požadavky na identitu a čistotu přídatných látek jiných než barviva a sladidla se zrušují požadavky: E 504 (i) Uhličitan hořčnatý, E 518

Síran hořčnatý, E 636 Maltol, E 637 Ethylmaltol, E 1102 Glukosooxidasa z *Aspergillus Niger* a polyethylenglykoly.

5. V příloze č. 2 požadavky na identitu a čistotu přídatných látek jiných než barviva a sladidla se pro E 953 Isomalt doplňují.

6. V příloze č. 3 požadavky na identitu a čistotu sladidel požadavky na identitu a čistotu sladidla se pro E 953 Isomalt zrušují.

7. V příloze č. 3 požadavky na identitu a čistotu přídatných látek jiných než barviva a sladidla pro

E 251 Dusičnan sodný, E 431 Poly(oxyethylen(40))-monostearát, E 432 Poly(oxyethylen(20))-sorbitan-monolaurát (Polysorbát 20), E 433 Poly(oxyethylen(20))-sorbitan-monooleát (Polysorbát 80), E 434 Poly(oxyethylen(20))-sorbitan-monopalmitát (Polysorbát 40), E 435 Poly(oxyethylen(20))-sorbitan-monostearát (Polysorbát 60), E 436 Poly(oxyethylen(20))-sorbitan-tristearát (Polysorbát 65), E 459 Beta-cyklodextrin a Polyethylenglykol 6000 znějí:

„E 251 DUSIČNAN SODNÝ

1. PEVNÝ DUSIČNAN SODNÝ

Synonyma

Chilský ledek
Ledek sodný

Definice

Chemický název

Dusičnan sodný

Einecs

231-554-3

Kód E

E 251

Chemický vzorec

NaNO_3

Molekulová hmotnost

85,00

Obsah

Ne méně než 99 % ve vysušeném stavu

Popis

Bílý krystalický, slabě hygroskopický prášek

Identifikace

A. Pozitivní test na přítomnost dusičnanu a sodíku

B. pH 5% vodného roztoku

5,5 až 8,3

Čistota

Úbytek hmotnosti sušením

Ne více než 2 % (čtyřhodinovým sušením při 105 °C)

Dusitany

Ne více než 30 mg/kg (jako NaNO_2)

Arsen

Ne více než 3 mg/kg

Olovo

Ne více než 5 mg/kg

Rtuť

Ne více než 1 mg/kg

2. ROZTOK DUSIČNANU SODNÉHO

Definice	Roztok dusičnanu sodného je vodný roztok dusičnanu sodného vytvořeného přímou chemickou reakcí mezi hydroxidem sodným a kyselinou dusičnou ve stechiometrickém poměru bez následné krystalizace. Standardizované formy připravené z roztoku dusičnanu sodného odpovídajícího této specifikaci mohou obsahovat přebytek kyseliny dusičné, pokud je tato skutečnost jasně vyznačena nebo uvedena na etiketě.
Chemický název	Dusičnan sodný
Einecs	231-554-3
Kód E	E 251
Chemický vzorec	NaNO_3
Molekulová hmotnost	85,00
Obsah	33,5 až 40,0 % NaNO_3
Popis	Čirá bezbarvá kapalina
Identifikace	
A. Pozitivní test na přítomnost dusičnanu a sodíku	
B. pH	1,5 až 3,5
Čistota	
Volná kyselina dusičná	Ne více než 0,01 %
Dusitany	Ne více než 10 mg/kg (jako NaNO_2)
Arsen	Ne více než 1 mg/kg
Olovo	Ne více než 1 mg/kg
Rtuť	Ne více než 0,3 mg/kg

Tato specifikace se týká 35 % vodného roztoku

E 431 POLY(OXYETHYLEN(40))-MONOSTEARÁT

Synonyma	Polyoxyl(40)-stearát Poly(oxyethylen(40))-monostearát
Definice	Směs mono- a diesterů komerční potravinářské kyseliny stearové s poly(oxyethylen)dioly (o střední délce polymerního řetězce přibližně 40 oxyethylenových jednotek) obsahující též volné polyalkoholy

Kód E	E 431
Obsah	Ne méně než 97,5 % (ve vysušeném stavu)
Popis	Při 25 °C krémově zbarvené vločky nebo voskovitá pevná hmota s nevýraznou vůní
Identifikace	
A. Rozpustnost	Rozpustný ve vodě, ethanolu, methanolu a ethyl-acetátu. Nerozpustný v minerálním oleji
B. Rozpětí bodu tuhnutí	39 až 44 °C
C. Infračervené absorpční spektrum	Charakteristické pro parciální ester polyoxyethylovaného polyalkoholu s mastnou kyselinou
Čistota	
Obsah vody	Ne více než 3 % (metodou Karl Fischera)
Číslo kyselosti	Ne více než 1 mg KOH/gram
Číslo zmýdelnění	Ne méně než 25 mg a ne více než 35 mg KOH/gram
Hydroxylové číslo	Ne méně než 27 mg a ne více než 40 mg KOH/gram
1,4-dioxan	Ne více než 5 mg/kg
Ethylenoxid (oxiran)	Ne více než 0,2 mg/kg
Etylenglykoly (mono-, di-)	Ne více než 0,25 %
Arsen	Ne více než 3 mg/kg
Olovo	Ne více než 5 mg/kg
Rtut'	Ne více než 1 mg/kg
Kadmium	Ne více než 1 mg/kg

E 432 POLY(OXYETHYLEN)-SORBITAN-MONOLAURÁT (POLYSORBÁT 20)

Synonyma	Polysorbát 20 Poly(oxyethlen (20))-sorbitan-monolaurát
Definice	Směs parciálních esterů sorbitolu a jeho mono- a dianhydridů s komerční potravinářskou kyselinou laurovou, kondensovaných s přibližně 20 moly ethylenoxidu na jeden mol sorbitolu a jeho anhydridů
Kód E	E 432
Obsah	Ne méně než 70 % oxyethylenových skupin, což odpovídá ne méně než 97,3 % poly(oxyethylen-(20))-sorbitan-monolaurátu (ve vysušeném stavu)
Popis	Při 25 °C citronově až jantarově žlutá olejovitá kapalina s nevýraznou charakteristickou vůní
Identifikace	

A. Rozpustnost	Rozpustný ve vodě, ethanolu, methanolu, ethyl-acetátu a dioxanu Nerozpustný v minerálním oleji a petroletheru
B. Infračervené absorpční spektrum	Charakteristické pro parciální ester polyoxyethylovaného polyalkoholu s mastnou kyselinou
Čistota	
Obsah vody	Ne více než 3 % (metodou Karl Fischera)
Číslo kyselosti	Ne více než 2 mg KOH/gram
Číslo zmýdelnění	Ne méně než 40 mg a ne více než 50 mg KOH/gram
Hydroxylové číslo	Ne méně než 96 mg a ne více než 108 mg KOH/gram
1,4-dioxan	Ne více než 5 mg/kg
Ethylenoxid (oxiran)	Ne více než 0,2mg/kg
Ethylenglykoly (mono- a di-)	Ne více než 0,25 %
Arsen	Ne více než 3 mg/kg
Olovo	Ne více než 5 mg/kg
Rtut'	Ne více než 1 mg/kg
Kadmium	Ne více než 1 mg/kg

E 433 POLY(OXYETHYLEN)-SORBITAN-MONOOLEÁT (POLYSORBÁT 80)

Synonyma	Polysorbát 80 Poly(oxyethylen (20))-sorbitan-monooleát
Definice	Směs parciálních esterů sorbitolu a jeho mono- a dianhydridů s komerční potravinářskou kyselinou olejovou, kondensovaných s přibližně 20 moly ethylenoxidu na jeden mol sorbitolu a jeho anhydridů
Kód E	E 433
Obsah	Ne méně než 65 % oxyethylenových skupin, což odpovídá ne méně než 96,5% poly(oxyethylen-(20))-sorbitan-monooleátu (ve vysušeném stavu)
Popis	Při 25 °C citronově až jantarově žlutá olejovitá kapalina s nevýraznou charakteristickou vůní
Identifikace	
A. Rozpustnost	Rozpustný ve vodě, ethanolu, methanolu, ethyl-acetátu a toluenu Nerozpustný v minerálním oleji a petroletheru
B. Infračervené absorpční spektrum	Charakteristické pro parciální ester polyoxyethylovaného polyalkoholu s mastnou kyselinou
Čistota	

Obsah vody	Ne více než 3 % (metodou Karl Fischera)
Číslo kyselosti	Ne více než 2 mg KOH/gram
Číslo zmýdelnění	Ne méně než 45 mg a ne více než 55 mg KOH/gram
Hydroxylové číslo	Ne méně než 65 mg a ne více než 80 mg KOH/gram
1,4-dioxan	Ne více než 5 mg/kg
Ethylenoxid (oxiran)	Ne více než 0,2mg/kg
Ethylenglykoly (mono- a di-)	Ne více než 0,25 %
Arsen	Ne více než 3 mg/kg
Olovo	Ne více než 5 mg/kg
Rtuť	Ne více než 1 mg/kg
Kadmium	Ne více než 1 mg/kg

E 434 POLY(OXYETHYLEN)-SORBITAN-MONOPALMITÁT (POLYSORBÁT 40)

Synonyma	Polysorbát 40 Poly(oxyethylen (20))-sorbitan-monopalmitát
Definice	Směs parciálních esterů sorbitolu a jeho anhydridů s komerční potravinářskou kyselinou palmitovou, kondensovaných s přibližně 20 moly ethylenoxidu na jeden mol sorbitolu a jeho anhydridů
Kód E	E 434
Obsah	Ne méně než 66 % oxyethylenových skupin, což odpovídá ne méně než 97 % poly(oxyethylen-(20))-sorbitan-monopalmitátu (ve vysušeném stavu)
Popis	Při 25 °C citronově žlutá až oranžová olejovitá nebo gelovitá kapalina s nevýraznou charakteristickou vůní
Identifikace	
A. Rozpuštěnost	Rozpuštěný ve vodě, ethanolu, methanolu, ethyl-acetátu a acetonu Nerozpustný v minerálním oleji
B. Infračervené absorpční spektrum	Charakteristické pro parciální ester polyoxyethylovaného polyalkoholu s mastnou kyselinou
Čistota	
Obsah vody	Ne více než 3 % (metodou Karl Fischera)
Číslo kyselosti	Ne více než 2 mg KOH/gram
Číslo zmýdelnění	Ne méně než 41 mg a ne více než 52 mg KOH/gram
Hydroxylové číslo	Ne méně než 90 mg a ne více než 107 mg KOH/gram
1,4-dioxan	Ne více než 5 mg/kg

Ethylenoxid (oxiran)	Ne více než 0,2mg/kg
Ethylenglykoly (mono- a di-)	Ne více než 0,25 %
Arsen	Ne více než 3 mg/kg
Olovo	Ne více než 5 mg/kg
Rtut'	Ne více než 1 mg/kg
Kadmium	Ne více než 1 mg/kg

E 435 POLY(OXYETHYLEN)-SORBITAN-MONOSTEARÁT (POLYSORBÁT 60)

Synonyma	Polysorbát 60 Poly(oxyethylen (20))-sorbitan-monostearát
Definice	Směs parciálních esterů sorbitolu a jeho mono- a dianhydridů s komerční potravinářskou kyselinou stearovou, kondensovaných s přibližně 20 moly ethylenoxidu na jeden mol sorbitolu a jeho anhydridů
Kód E	E 435
Obsah	Ne méně než 65 % oxyethylenových skupin, což odpovídá ne méně než 97 % poly(oxyethylen-(20))-sorbitan-monostearátu (ve vysušeném stavu)
Popis	Při 25 °C citronově žlutá až oranžová olejovitá nebo gelovitá kapalina s nevýraznou charakteristickou vůní
Identifikace	
A. Rozpuštnost	Rozpuštný ve vodě, ethyl-acetátu a toluenu Nerozpuštný v minerálním oleji a rostlinných olejích
B. Infračervené absorpční spektrum	Charakteristické pro parciální ester polyoxyethylovaného polyalkoholu s mastnou kyselinou
Čistota	
Obsah vody	Ne více než 3 % (metodou Karl Fischera)
Číslo kyselosti	Ne více než 2 mg KOH/gram
Číslo zmydlnění	Ne méně než 45 mg a ne více než 55 mg KOH/gram
Hydroxylové číslo	Ne méně než 81 mg a ne více než 96 mg KOH/gram
1,4-dioxan	Ne více než 5 mg/kg
Ethylenoxid (oxiran)	Ne více než 0,2mg/kg
Ethylenglykoly (mono- a di-)	Ne více než 0,25 %
Arsen	Ne více než 3 mg/kg
Olovo	Ne více než 5 mg/kg
Rtut'	Ne více než 1 mg/kg

Kadmium | Ne více než 1 mg/kg

E 436 POLY(OXYETHYLEN)-SORBITAN-TRISTEARÁT (POLYSORBÁT 65)

Synonyma	Polysorbát 65 Poly(oxyethylen (20))-sorbitan-tristearát
Definice	Směs parciálních esterů sorbitolu a jeho mono- a dianhydridů s komerční potravinářskou kyselinou stearovou, kondensovaných s přibližně 20 moly ethylenoxidu na jeden mol sorbitolu a jeho anhydridů
Kód E	E 436
Obsah	Ne méně než 46 % oxyethylenových skupin, což odpovídá ne méně než 96 % poly(oxyethylen-(20))-sorbitan-tristearátu (ve vysušeném stavu)
Popis	Při 25 °C žlutohnědá voskovitá hmota s nevýraznou charakteristickou vůní
Identifikace	
A. Rozpustnost	Dispergovatelný ve vodě Rozpustný v minerálním oleji a rostlinných olejích, petroletheru, acetonu, diethyletheru, dioxanu, ethanolu a methanolu
B. Infračervené absorpční spektrum	Charakteristické pro parciální ester polyoxyethylovaného polyalkoholu s mastnou kyselinou
C. Rozpětí bodu tuhnutí	29 až 33 °C
Čistota	
Obsah vody	Ne více než 3 % (metodou Karl Fischera)
Číslo kyselosti	Ne více než 2 mg KOH/gram
Číslo zmydlení	Ne méně než 88 mg a ne více než 98 mg KOH/gram
Hydroxylové číslo	Ne méně než 40 mg a ne více než 60 mg KOH/gram
1,4-dioxan	Ne více než 5 mg/kg
Ethylenoxid (oxiran)	Ne více než 0,2 mg/kg
Ethylenglykoly (mono- a di-)	Ne více než 0,25 %
Arsen	Ne více než 3 mg/kg
Olovo	Ne více než 5 mg/kg
Rtuť	Ne více než 1 mg/kg
Kadmium	Ne více než 1 mg/kg

E 459 β-CYKLODEXTRIN

Synonyma	Beta-cyklodextrin
Definice	β -cyklodextrin je neredukující cyklický sacharid obsahující 7 $\alpha(1 \rightarrow 4)$ -vázaných D-glukopyranosylových jednotek. Získává se působením enzymu cykloglykosyl-transferasy (CGTasy) ,získané z <i>Bacillus circulans</i> , <i>Paenibacillus macerans</i> nebo rekombinantu <i>Bacillus licheniformis</i> , kmen SJ1608, na částečně hydrolyzovaný škrob
Chemické názvy	Cykloheptaamylosa
Einecs	231-493-2
Kód E	E 459
Chemický vzorec	$(C_6H_{10}O_5)_7$
Molekulová hmotnost	1135
Obsah	Ne méně než 98,0 % $(C_6H_{10}O_5)_7$ bezvodý
Popis	Bílá nebo téměř bílá krystalická látka, prakticky bez zápachu
Identifikace	
A. Rozpustnost	Mírně rozpustný ve vodě, snadno rozpustný v horké vodě Málo rozpustný v ethanolu
B. Specifická optická otáčivost	$[\alpha]_D^{25} : +160 \text{ až } +164^\circ \text{ (1\% roztok)}$
Čistota	
Obsah vody	Ne více než 14 % (metodou Karl Fischera)
Ostatní cyklodextriny	Ne více než 2 % (v bezvodém stavu)
Zbytková rozpouštědla (toluen, trichlorethylen)	Ne více než 1 mg/kg (každého rozpouštědla)
Síranový popel	Ne více než 0,1 %
Arsen	Ne více než 1 mg/kg
Olovo	Ne více než 1 mg/kg

POLYETHYLENGLYKOL 6 000

Synonyma	PEG 6 000 Makrogol 6 000
Definice	Polyethylenglykol 6 000 je směs polymerů s obecným chemickým vzorcem $H-(O-CH_2-CH_2-O)_n-H$ s průměrnou relativní molekulovou hmotností 6 000
Chemický vzorec	$(C_2H_4O)_n H_2O$ (n = počet ethylenoxidových jednotek odpovídající molekulové hmotnosti 6 000, tj. asi 140)

Molekulová hmotnost	5 600 – 7 000
Obsah	Ne méně než 90 % a ne více než 110,0 %
Popis	Bílá nebo téměř bílá tuhá látka s voskovitým nebo parafinovým vzhledem
Identifikace	
A. Rozpustnost	Velmi snadno rozpustný ve vodě a v dichlormethanu Téměř nerozpustný v ethanolu, diethyletheru a v mastných a minerálních olejích
B. Rozpětí bodu tání	55 až 61 °C
Čistota	
Viskozita	0,220 až 0,275 kgm ⁻¹ s ⁻¹ při 20 °C
Hydroxylové číslo	16 až 22 mg KOH/gram
Síranový popel	Ne více než 0,2 %
Ethylenoxid (oxiran)	Ne více než 0,2 mg/kg
Arzén	Ne více než 3 mg/kg
Olovo	Ne více než 5 mg/kg“.

8. V příloze č. 3 požadavky na identitu a čistotu látky E 407 Karagenan a E 407a Guma Euchema znějí:

„E 407 KARAGENAN

Synonyma

Komerční produkty se dodávají pod různými názvy, jako například:
Gelosa z irského mechu (karagenu)
Eucheuman (z *Eucheuma spp.*)
Iridophycan (z *Irididaea spp.*)
Hypnean (z *Hypnea spp.*)
Fulcellaran nebo dánský agar (z *Furcellaria fastigiata*)
Karagenan (z *Chondrus spp.* a *Gigartina spp.*)

Definice

Karagenan se získává vodnou extrakcí z přirozených kmenů mořských řas čeledí *Gigartinaceae*, *Solieriaceae*, *Hypneaeeceae* a *Furcellariaceae*, náležejících do třídy rudých řas *Rhodophyceae*

Jako srážedla nesmí být užívána jiná organická rozpouštědla než methanol, ethanol nebo 2-propanol. Karagenan se z převážné části skládá z draselných, sodných, hořečnatých a vápenatých solí polysacharidů, esterifikovaných kyselinou sírovou, ze kterých je při hydrolyze uvolňována galaktosa a 3,6-anhydrogalaktosa. Karagenan nesmí být hydrolyzovaný nebo jiným způsobem chemicky rozložený

Einecs

232-524-2

Kód E

E 407

Popis

Nažloutlý až bezbarvý prášek hrubé až jemné konzistence, prakticky bez zápachu

Identifikace

A. Pozitivní test na přítomnost galaktosy, anhydrogalaktosy a síranů

Čistota

Obsah methanolu, ethanolu a 2-propanolu

Ne více než 0,1 % (jednotlivých alkoholů nebo jejich kombinace)

Viskozita 1,5% roztoku při 75°C

Ne méně než 5 mPa.s

Úbytek hmotnosti sušením

Ne více než 12 % (105 °C, čtyři hodiny)

Sírany

Ne méně než 15 % a ne více než 40 % (jako SO_4^{2-}) pro vysušenou látku

Popel celkem

Ne méně než 15 % a ne více než 40 % pro vysušenou látku při 550 °C

Popel nerozpustný v kyselině (10% kyselina chlorovodíková)

Ne více než 1 % pro vysušenou látku

Látky nerozpustné v kyselině (1% objem/objem kyselina sírová)

Ne více než 2 % pro vysušenou látku

Karagenan o nízké molekulové hmotnosti (frakce do 50kDa)

Ne více než 5%

Arsen

Ne více než 3 mg/kg

Olovo

Ne více než 5 mg/kg

Rtuť

Ne více než 1 mg/kg

Kadmium

Ne více než 1 mg/kg

Celkový počet mikroorganismů	Ne více než 5 000 KTJ/g
Kvasinky a plísně	Ne více než 300 KTJ/g
<i>Escherichia coli</i>	Negativní v 5 g
<i>Salmonella spp.</i>	Negativní v 10 g

E 407a GUMA EUCHEMA**Synonyma**

PES (zkratka pro „processed eucheuma seaweed“)
 PNG-karagenan
 Afinát řasy Eucheuma
 Částečně čištěný karagenan
 Karagenan s obsahem celulosy

Definice

Guma Eucheuma se získává působením alkálií (KOH) na mořské řasy *Eucheuma cottonii* a *Eucheuma spinosum* (náležících do třídy rudých řas *Rhodophyceae*) k odstranění nečistot a následujícím propíráním čistou vodou a sušením. Dalšího čištění lze dosáhnout propíráním methanolem, ethanolem nebo 2-propanolem a sušením.
 Skládá se převážně z draselných solí esterů polysacharidů s kyselinou sírovou. Hydrolyza esterů vede k tvorbě galaktosy a 3,6-anhydrogalaktosy. V menším množství se vyskytují i sodné, vápenaté a hořečnaté soli esterů. Produkt obsahuje také až 15% rostlinné celulosy z řas. Karagenan obsažený v Gumě Eucheuma nesmí být hydrolyzovaný nebo jiným způsobem chemicky rozložený.

Kód E

E 407a

Popis

Nahnědlý až nažloutlý, hrubý až jemný prášek, prakticky bez zápachu

Identifikace

A. Pozitivní testy na přítomnost galaktosy, anhydrogalaktosy a sírany

B. Rozpustnost

Ve vodě tvoří kalnou viskosní suspenzi.
 Nerozpustný v ethanolu

Čistota

Zbytky rozpouštědel (methanol, ethanol, 2-propanol)

Ne více než 0,1 % (jednotlivých alkoholů nebo jejich kombinace)

Viskozita 1,5% roztoku při 75 °C

Ne méně než 5 mPa.s

Úbytek hmotnosti sušením

Ne více než 12 % (sušením při 105 °C, 4 hodiny)

Sírany (jako SO_4^{2-})

Ne méně než 15 % a ne více než 40 % (ve vysušeném stavu)

Popel celkem

Ne méně než 15 % a ne více než 40 % (ve

	vysušeném stavu) při 550 °C
Popel nerozpustný v 10% kyselině chlorovodíkové	Ne více než 1% (ve vysušeném stavu)
Látky nerozpustné v 1% (v/v) kyselině sírové	Ne méně než 8 % a ne více než 15 % (ve vysušeném stavu)
Karagenan o nízké molekulové hmotnosti (frakce do 50kDa)	Ne více než 5%
Arsen	Ne více než 3 mg/kg
Olovo	Ne více než 5 mg/kg
Rtuť	Ne více než 1 mg/kg
Kadmium	Ne více než 1 mg/kg
Celkový počet mikroorganismů	Ne více než 5000 KTJ/gram
Kvasinky a plísňe	Ne více než 300 KTJ/gram
<i>Salmonella spp</i>	Negativní v 10 gramech
<i>Escherichia coli</i>	Negativní v 5 gramech“.

9. V příloze č. 3 požadavky na identitu a čistotu povolené látky E 907 Hydrogenovaný poly-1-decen, přídatných látek se doplňují o požadavky pro nově E 1517 Glyceryl diacetát a E 1519 Benzylalkohol:

„E 907 HYDROGENOVANÝ POLY –1-DECEN

Synonyma	Hydrogenovaný polydec –1-en Hydrogenovaný poly-alfa-olefin
Definice	
Kód E	E 907
Chemický vzorec	$C_{10}H_{20n+2}$ n=3 - 6
Molekulová hmotnost	560 (v průměru)
Obsah	Ne méně než 98,5% hydrogenovaného poly-1-decenu Rozložení oligomerů je toto: C ₃₀ : 13 – 37% C ₄₀ : 35 – 70%, C ₅₀ : 9 – 25% a C ₆₀ : 1 – 7%
Popis	Bezbarvá, viskosní kapalina, bez zápachu
Identifikace	
A. Rozpustnost	Nerozpustný ve vodě Mírně rozpustný v ethanolu, rozpustný v toluenu

B. Hoření	Hoří jasným plamenem s charakteristickým zápachem obdobný parafinu
Čistota	
Viskozita	$5,7 \times 10^{-6}$ až $6,1 \times 10^{-6} \text{ m}^2 \text{ s}^{-1}$ při 100°C
Sloučeniny s počtem uhlíků menším než 30	Ne více než 1,5%
Snadno karbonizující látky	Po 10 minutách třepání ve vroucí vodní lázni nemá zkumavka obsahující kyselinu sírovou a 5 g vzorku hydrogenovaného poly –1-decenu tmavší barvu než je velmi slabá barva slámy
Nikl	Ne více než 1 mg/kg
Olovo	Ne více než 1 mg/kg

E 1517 GLYCERYL DIACETÁT

Synonyma	Diacetin Diacetyl glycerinu
Definice	Glyceryl diacetát je směsí především 1,2- a 1,3- glyceryl diacetátů s menším množstvím mono- a triesterů
Chemické názvy	Propan-1,2,3-triol diacetát Glyceryl diacetát
Kód E	E 1517
Chemický vzorec	$\text{C}_7\text{H}_{12}\text{O}_5$
Molekulová hmotnost	176,17
Obsah	Ne méně než 94,0%
Popis	Čirá, bezbarvá, hygroskopická, mírně olejovitá kapalina s lehkým mastným zápachem
Identifikace	
A. Rozpuštěnost	Rozpuštěný ve vodě Mísitelný s ethanolem
B. Pozitivní test na přítomnost glycerolu a acetátu	
C. Relativní hustota	d_{20}^{20} : 1,175 až 1,541
D. Destilační rozmezí	259 do 261°C
Čistota	
Popel celkem	Ne více než 0,02%

Kyselost	Ne více než 0,4 % (jako kyselina octová)
Arzen	Ne více než 3 mg/kg
Olovo	Ne více než 5 mg/kg

E1519 BENZYLALKOHOL

Synonyma	Fenylkarbinol Fenylmethylalkohol Alfa-hydroxytoluen
Definice	
Chemické názvy	Benzylalkohol Fenylmethanol
Kód E	E 1519
Chemický vzorec	C_7H_8O
Molekulová hmotnost	108,14
Obsah	Ne méně než 98,0%
Popis	Bezbarvá, čirá kapalina s lehkou aromatickou vůní
Identifikace	
A. Rozpustnost	Rozpustný ve vodě, ethanolu a etheru
B. Index lomu	$[n]_D^{20}$: 1,538 – 1,541
C. Relativní hustota	d_{25}^{25} : 1,042 – 1,047
D. Pozitivní test na přítomnost peroxidů	
Čistota	
Destilační rozpětí	Ne méně než 95 %v/v destiluje mezi 202 až 208 °C
Číslo kyselosti	Ne více než 0,5
Aldehydy	Ne více než 0,2 % v/v (jako benzaldehyd)
Olovo	Ne více než 5 mg/kg“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

1. Výrobky uvedené na trh nebo označené před 1. listopadem 2004, které nejsou v souladu s bodem 7 této vyhlášky, mohou být v oběhu do vyčerpání zásob.

2. Výrobky uvedené na trh nebo označené před 1. dubnem 2005, které nejsou v souladu s body 2, 3, 8

a 9 této vyhlášky, mohou být v oběhu do vyčerpání zásob.

Čl. III

Závěrečné ustanovení

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 2005.

Ministryně:

doc. MUDr. Emmerová, CSc. v. r.

271

VYHLÁŠKA

ze dne 22. června 2005,

kterou se mění vyhláška č. 576/2004 Sb.,

kterou se stanoví Program statistických zjišťování na rok 2005

Český statistický úřad stanoví podle § 27 písm. b) zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění zákona č. 411/2000 Sb. a zákona č. 81/2004 Sb., (dále jen „zákon“) k provedení § 10 odst. 1 zákona:

Čl. I

Vyhláška č. 576/2004 Sb., kterou se stanoví Pro-

gram statistických zjišťování na rok 2005, se mění takto:

V příloze č. 1 se za název bodu 127 „127. přímé zjišťování – Týdenní zjišťování cen zemědělských výrobců a cen výrobců v potravinářském průmyslu“ doplňuje název bodu 128, který zní: „128. ZAPO 2005 Dotazník o podmínkách zakládání podniků“ a za text bodu 127 se doplňuje bod 128, který zní:

„128. NÁZEV STATISTICKÉHO ZJIŠŤOVÁNÍ:

Dotazník o podmínkách zakládání podniků
ZNAČKA STATISTICKÉHO FORMULÁŘE:
ZAPO 2005

1. Účel statistického zjišťování a jeho obsah

Účel statistického zjišťování:

Zjištění údajů o podmínkách zakládání podniků v ČR pro účely mezinárodního projektu.

Charakteristika zjišťovaných ukazatelů:

Údaje charakterizující podmínky při založení podniku a profil zakladatele, ekonomickou situaci podniku k okamžiku šetření a očekávaný vývoj podniku v příštím roce.

2. Okruh zpravodajských jednotek, které mají zpravodajskou povinnost

Vybrané právnické a fyzické osoby zapsané do registru ekonomických subjektů - ekonomicky aktivní v letech 2002 až 2005 kromě těch, které mají činnost podle OKEČ

- sekce A (zemědělství, myslivost, lesnictví)
- sekce B (rybolov a chov ryb)
- sekce L (veřejná správa a obrana; povinné sociální zabezpečení).

3. Způsob statistického zjišťování

Forma statistického zjišťování: dotazník

Použitá metoda: výběrové zjišťování

4. Periodicita a lhůty k poskytnutí individuálních údajů

Periodicita statistického zjišťování: jednorázové zjišťování

Lhůta k doručení údajů zpravodajskou jednotkou:
do 10 dnů po obdržení dotazníku

5. Orgán provádějící statistické zjišťování

Český statistický úřad“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 2005.

Předseda:

Ing. Fischer, CSc. v. r.

272

N Á L E Z

Ústavního soudu

Jménem České republiky

Ústavní soud rozhodl dne 17. května 2005 v plénu ve složení Stanislav Balík, František Duchoň, Ivana Janů, Dagmar Lastovecká, Jiří Mucha, Jan Musil, Jiří Nykodým, Pavel Rychetský, Milošlav Výborný a Michaela Židlická ve věci návrhu Okresního soudu v Mělníku, za který jedná předseda senátu JUDr. R. Š., na zrušení ustanovení § 11 odst. 5 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku,

takto:

Ustanovení § 11 odst. 5 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, se zrušuje dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Odůvodnění

I.

Dne 10. prosince 2004 byl Ústavnímu soudu doručen návrh Okresního soudu v Mělníku, před kterým je vedeno pod sp. zn. 7 C 388/2003 řízení o určení vlastnictví k „části parcely č. 458/21 – les, o výměře 0,5524 ha dle stavu v PK, dle stavu v katastru nemovitostí st. p. č. 152 – občanská vybavenost, a parcely č. 458/23“, vše v k. ú. a obci Kokořín. K těmto nemovitostem uplatnila podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o půdě“) nárok na vydání skupina osmi osob. Ministerstvo zemědělství – Pozemkový úřad Mělník rozhodnutím č. j. 33530/2002/PÚ/919-565/Hrad ze dne 11. září 2002 rozhodl tak, že tito účastníci jsou vlastníky (spoluvlastníky) uvedených nemovitostí v ideálních podílech určených v tomto rozhodnutí. Žalobce v řízení před obecným soudem, kterým je Národní památkový ústav, namítá, že toto rozhodnutí je věcně nesprávné. Mimo jiné je napadá i z toho důvodu, že objekt hradu Kokořína, který je označen jako budova bez čp./če. na st. p. č. 152 v k. ú. a obci Kokořín, okres Mělník – občanská vybavenost (dále jen „předmětná nemovitost“), je prohlášen nařízením vlády č. 132/2001 Sb. národní kulturní památkou. V této souvislosti žalobce poukázal na ustanovení § 11 odst. 5 zákona o půdě, které brání vydání takové nemovitosti. Nastala tak situace, kdy při rozhodování v této věci bude nutno postupovat podle § 154 odst. 1 občanského soudního řádu a aplikovat i uvedené ustanovení § 11 odst. 5 zákona o půdě, podle kterého takovou nemovitost nelze vydat až do doby přijetí zákonů upravujících správu a ochranu kulturních památek. Protože návrhovatel v této souvislosti dospěl k závěru, že toto ustanovení je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, zejména s čl. 1 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) a čl. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), podal podle čl. 95 odst. 2 Ústavy a podle § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., (dále jen „zákon o Ústavním soudu“) návrh na zrušení tohoto ustanovení.

Svůj návrh odůvodňuje tím, že nové zákony upravující správu a ochranu kulturních památek dosud nebyly přijaty, neboť stále platí zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, přičemž od přijetí zákona o půdě již uplynulo více než 13 let. Dále uvádí, že nařízením vlády podle § 4 zákona o půdě (správně zákona č. 20/1987 Sb.) jsou de facto vydávány individuální správní akty, které ve svém důsledku, s ohledem na ustanovení § 11 odst. 5 zákona o půdě, některým oprávněným osobám ve smyslu zákona o půdě otevírají cestu k restituci tím, že určitý majetek je ze seznamu národních kulturních

památek vypuštěn, popřípadě je jeho rozsah vymezen jinak. Jiným oprávněným osobám pak realizaci restitučního nároku naopak blokuje, a to bez určitým způsobem vyjádřeného časového ohraničení odkazem na „nejistou událost budoucí“, tj. na přijetí nových zákonných norem upravujících správu a ochranu kulturních památek. Ustanovení § 11 odst. 5 zákona o půdě je pouze blokáci, odkladem realizace existentního restitučního nároku oprávněné osoby, nikoli negativní podmínkou vzniku a existence takového nároku. V projednávané věci byla navíc předmětná nemovitost prohlášena národní kulturní památkou až v době probíhajícího správního řízení.

Tento právní stav podle navrhovatele vede k vytváření několika podskupin restituentů. Jsou jimi ti, kteří své nároky uplatnili k majetku, který v době jejich vznesení byl národní kulturní památkou, a je jí dosud. Dále to jsou osoby, u kterých byl po uplatnění nároku požadovaný majetek ze seznamu národních kulturních památek vyčleněn. Další skupinou jsou osoby, u kterých byl po uplatnění nároku požadovaný majetek prohlášen národní kulturní památkou. Konečně jde o osoby, které své nároky neuplatnily právě pro existenci § 11 odst. 5 zákona o půdě. Na základě toho navrhovatel dospěl k závěru, že takový stav je porušením ústavního principu rovnosti subjektů práva. Vyčlenění určité skupiny oprávněných osob z realizace jejich restitučních nároků za daných okolností neobstojí. Právo na zmírnění majetkových křivd je nutno za shora popsaného stavu nadřadit požadavku státu na dostatečnou ochranu národních kulturních památek novými zákonnými normami.

II.

Ústavní soud nejdříve posoudil splnění podmínek, za kterých může o návrhu rozhodnout. Návrh podal oprávněný navrhovatel ve smyslu § 64 odst. 3 zákona o Ústavním soudu. Návrh rovněž splňuje podmínku § 66 zákona o Ústavním soudu, když napadené ustanovení § 11 odst. 5 nebylo dosud změněno. Stejně tak tuto podmínku splňují čl. 1 Ústavy a čl. 1 Listiny, což jsou ustanovení ústavního pořádku, se kterými má být § 11 odst. 5 zákona o půdě v rozporu. Stejně tak nebyly zjištěny důvody pro zastavení řízení ve smyslu § 67 zákona o Ústavním soudu. Rovněž je splněna podmínka čl. 95 odst. 2 Ústavy, neboť pro řešení věci je nutné, aby obecný soud použil § 11 odst. 5 zákona o půdě, neboť žalobce o toto ustanovení opírá svůj žalobní návrh (blíže sub III). Proto Ústavní soud vyzval podle § 69 odst. 1 zákona o Ústavním soudu Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky a Senát Parlamentu České republiky, jako účastníky řízení, aby se k tomuto návrhu vyjádřily. Současně podle § 48 odst. 2 zákona o Ústavním soudu požádal Ústavní soud o vyjádření Národní památkový ústav a Ministerstvo kultury. Dále si vyžádal soudní spis vedený v této věci pod sp. zn. 7 C 388/2003 u Okresního soudu v Mělníku.

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky ve svém vyjádření ze dne 19. 1. 2005, podepsaném předsedou sněmovny PhDr. Lubomírem Zaorálkem, pouze uvedla, že návrh byl schválen ústavně předepsaným způsobem dne 21. 5. 1991 potřebnou většinou poslanců Federálního shromáždění, byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a řádně vyhlášen. Posuzovaný zákon tak byl přijat v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem. Zákonodárny sbor přitom jednal v přesvědčení, že přijatý zákon je v souladu s Ústavou. Pokud jde o meritum věci, bylo odkázáno na nález Ústavního soudu vyhlášený pod č. 57/1999 Sb., kterým bylo zrušeno obdobné ustanovení § 8 odst. 6 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů. Je proto na Ústavním soudu, aby posoudil ústavnost napadeného ustanovení a vydal příslušné rozhodnutí.

Ve vyjádření Senátu Parlamentu České republiky, které Ústavnímu soudu zaslal dne 20. 1. 2005 jeho předseda MUDr. Přemysl Sobotka, se uvádí, že zákon o půdě byl koncipován obdobným způsobem jako zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích. Proto je i napadené ustanovení § 11 odst. 5 zákona o půdě zrcadlovým obrazem ustanovení § 8 odst. 6 zákona o mimosoudních rehabilitacích, které bylo zrušeno nálezem č. 57/1999 Sb. To je také jediný důvod, který vedl podle Senátu navrhovatele k úvahám o protiústavnosti daného ustanovení, aniž se samozřejmě nad tento rámec zabýval specifiky zákona o půdě, která by mohla případně odůvodňovat jiný režim restitucí u národních kulturních památek, neboli slovy Ústavního soudu, být „rozumným důvodem pro jejich vyčlenění z normálního režimu restitučního procesu“ podle zákona o půdě. Senát přitom nedisponuje přesvědči-

vými důvody a argumenty pro omezení vlastnictví určité skupiny bývalých vlastníků, resp. jejich právních nástupců, aby se platná právní úprava nejevila jako libovůle zákonodárce, neboť návrh směřuje proti ustanovení, které se stalo součástí zákona v době, kdy Senát ještě nebyl ustaven. Senát rovněž neměl možnost zabývat se tímto ustanovením v rozpravách k novelizacím zákona o půdě, neboť žádná z projednávaných novelizací se tohoto ustanovení dosud nedotkla. Nad rámec uvedeného vyjádření ještě uvádí, že předložený návrh by měl vést k hlubšímu zamyšlení nad použitou legislativní technikou, kdy je v zákoně „předvídána“ budoucí vůle zákonodárce k přijetí související, resp. podmiňující právní úpravy, která však nemusí být z různých důvodů realizována. Vzniká tak otázka akceptovatelnosti „mlčení zákonodárce“. Je však na Ústavním soudu, aby posoudil ústavnost napadeného ustanovení a rozhodl o něm.

Dále si Ústavní soud vyžádal vyjádření podle § 48 odst. 2 zákona o Ústavním soudu od Ministerstva kultury a Národního památkového ústavu. Za Ministerstvo kultury se vyjádřila náměstkyně ministra kultury JUDr. P. S., která upozornila na odlišné stanovisko JUDr. Vladimíra Paula (k nálezu č. 57/1999 Sb.), se kterým se Ministerstvo kultury zcela ztotožňuje. Podle názoru ministerstva tak není § 11 odst. 5 zákona o půdě protiústavní, neboť jen deklaruje, kdy bude možno k restituci a projednání určité skupiny majetků, které se dostaly do rukou státu, skutečně přikročit. Obdobně ministerstvo poukazuje na závěr ve zmíněném odlišném stanovisku, podle kterého „Ústavní soud rozhodl paušálně na místě zákonodárce o tom, který majetek patřící mezi národní kulturní památky bude vydáván podle ostatních ustanovení zákona o mimosoudních rehabilitacích, aniž respektoval, že tímto ustanovením si zákonodárce vyhradil pro sebe, příp. pro kompetenci vlády rozhodnutí o tom, za jakých předpokladů a podmínek respektujících ochranu veřejného zájmu bude majetek vydáván“. Proto Ministerstvo kultury neshledává důvod pro zrušení § 11 odst. 5 zákona o půdě a navrhuje vyčkat nové úpravy ochrany kulturních památek. V této souvislosti uvádí, že vládou byl schválen věcný záměr zákona o ochraně kulturních památek a památkové péči. V návaznosti na to jí byl v říjnu 2001 předložen návrh zákona o ochraně kulturních památek a památkové péči, který byl poté postoupen Poslanecké sněmovně. Ta jej však dne 13. 2. 2002 vrátila vládě k přepracování. Podle Ministerstva kultury je nyní reálné, že vládě bude návrh nového zákona předložen ve 4. čtvrtletí roku 2006. Konečně Ministerstvo kultury, nad rámec § 48 odst. 2 zákona o Ústavním soudu, doporučilo vyžádat si rovněž vyjádření Ministerstva zemědělství.

III. A

V řízení o zrušení právního předpisu je povinností Ústavního soudu nejprve zkoumat, zda právní předpis, kterého se návrh týká, byl schválen v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem (§ 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu). To však lze pouze v případě, že platí ústavní úprava, na jejímž základě byl přezkoumávaný právní předpis přijat. Ustanovení § 11 odst. 5 zákona o půdě platí v původním znění, které bylo přijato Federálním shromážděním ČSFR dne 21. 5. 1991 na základě tehdy platného ústavního zákona o československé federaci. Tento ústavní zákon byl zrušen čl. 112 odst. 2 Ústavy dnem 1. 1. 1993. Proto již nebylo nutné, aby se Ústavní soud otázkou splnění těchto dvou podmínek zabýval.

III. B

Pokud jde o posouzení obsahu § 11 odst. 5 zákona o půdě ve vztahu k ústavnímu pořádku České republiky a jejím mezinárodním závazkům, dospěl Ústavní soud k závěru, že návrh na zrušení tohoto ustanovení je důvodný. Byl přitom veden následujícími úvahami.

Ustanovení § 11 odst. 5 zákona o půdě, které stanoví, že „Nemovitost, která je prohlášena národní kulturní památkou, nelze vydat až do doby přijetí zákonů upravujících správu a ochranu kulturních památek.“, navazuje na obdobné ustanovení § 8 odst. 6 zákona o mimosoudních rehabilitacích zrušené nálezem sp. zn. Pl. ÚS 25/98 ze dne 10. 3. 1999 [Sbírka nálezu a usnesení Ústavního soudu (dále jen „Sbírka rozhodnutí“), svazek 13, náleze č. 38; vyhlášen pod č. 57/1999 Sb.]. Toto ustanovení

stanovilo, že „Věc, která je prohlášena za národní kulturní památku, se nevydává až do doby, kdy Česká národní rada a Slovenská národní rada přijmou nový zákon o správě a ochraně kulturních památek.“. Obě ustanovení se liší pouze formulačně, když jedno hovoří o „zákonech“, druhé o „zákoně“, který má být přijat oběma národními radami. S ohledem na čl. 9 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, je však nepochybné, že se tím rozuměly zákony, jejichž přijetí spadalo do výlučné zákonodárné působnosti republik a o kterých rozhodovaly národní rady samostatně. Ústavní soud neshledal též nějaké odlišnosti, které by měly vést k jiným závěrům proto, že v případě zákona o mimosoudních rehabilitacích se mělo jednat o „věci“, kdežto v případě zákona o půdě se jedná o národní kulturní památku jako „nemovitosti“. To, že ve druhém případě nepřichází zpravidla do úvahy obava z vyvezení takové památky mimo území státu, je samozřejmé, samotná problematika režimu ochrany kulturních památek však nebyla předmětem tohoto řízení.

Návrh na zrušení § 11 odst. 5 zákona o půdě se v podstatě opírá o shrnutí důvodů již zmíněného zrušujícího nálezu Ústavního soudu č. 57/1999 Sb. Ústavní soud neshledal důvody, pro které by se měl postupem podle § 13 zákona o Ústavním soudu od svého právního názoru odchýlit. V tomto předcházejícím nálezu Ústavní soud konstatoval, že zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, stanoví v § 4, že určení toho, co je třeba považovat za národní kulturní památku, provádí vláda svým nařízením. V ustanovení § 9 jsou stanoveny zvláštní povinnosti vlastníka kulturní památky, § 13 stanoví předkupní právo státu k těmto věcem a § 15 odst. 3 upravuje postup v případech, kdy vlastník zanedbává péči o národní kulturní památku. Posledně zmíněné ustanovení umožňuje v určitých případech i vyvlastnění majetku. V přechodném ustanovení § 42 odst. 2 se pak stanoví, že národní kulturní památky prohlášené podle dřívějších právních předpisů se považují za národní kulturní památky podle tohoto zákona. Tato ustanovení platí i v současné době stejně jako prováděcí vyhláška Ministerstva kultury České socialistické republiky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, podle které se vede ústřední seznam kulturních památek, ve kterém se vyznačuje též, že určitá kulturní památka je prohlášena za „národní“.

Právní situace oprávněných osob podle zákona o půdě je proto taková, že tento zákon je nevyhnutelně z nároku na vrácení půdy, budov a staveb patřících k původní zemědělské usedlosti, pokud přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 tohoto zákona. Zákon o půdě však pro jejich nároky stanoví překážku v podobě podmínky, kterou je přijetí zákona upravujícího správu a ochranu kulturních památek. Tato podmínka je podle názoru Ústavního soudu formulována způsobem, který odporuje požadavkům, které jsou kladeny na právní předpisy demokratického právního státu, a to z více důvodů. V době jejího stanovení zákon tohoto druhu existoval. Z toho lze dovodit i s odvoláním na text zrušeného § 8 odst. 6 zákona o mimosoudních rehabilitacích, že touto podmínkou se rozumí zrušení zákona č. 20/1987 Sb. a jeho nahrazení zákonem novým. Z hlediska legislativní techniky však může být stávající zákon měněn, a tím přizpůsobován novým podmínkám vývoje společnosti postupnými novelizacemi. Nic proto nenutí zákonodárce, aby původní zákon zrušil a přijal zákon nový jen proto, že to předpokládá jiný zákon, který navíc se správou kulturních památek přímo nesouvisí. Není proto jisto, zda se podmínka uplatnění nároku vůbec někdy naplní.

Napadený § 11 odst. 5 zákona o půdě rovněž nestanoví žádné obsahové náležitosti, podle kterých by bylo možno zjistit, zda podmínkou § 11 odst. 5 předvídaná úprava již byla přijata a podle čeho se to může posoudit. Bylo by možno tvrdit, že se jedná o jakýkoli zákon, který uvedenou materii upravuje. Dokonce může jít o zákon, který se týká kulturních památek, na které se zákon o půdě vůbec nevztahuje. Zákonů, které od účinnosti zákona o půdě upravují nějakým způsobem záležitosti správy a ochrany kulturních památek, přitom bylo přijato již více. Stačí uvést zákon č. 242/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, zákon č. 361/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 242/1992 Sb., zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, zákon č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech

a zákonem o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 146/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), zákon č. 186/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky, a zákon č. 1/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, které se týkají jak samotného zákona č. 20/1987 Sb., tak materie v něm upravené z hlediska správy a ochrany kulturních (nejen národních) památek. Lze však uvést další zákony, jako např. zákon č. 101/2001 Sb., o navrácení nezákonně vyvezených kulturních statků, ve znění zákona č. 180/2003 Sb., nebo zákon č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Samo o sobě by však takové nepřesně formulované odkazující ustanovení nepředstavovalo problém.

V okamžiku, kdy se v právním státě založeném na účtě k právům a svobodám člověka a občana (čl. 1 odst. 1 Ústavy) váže možnost uplatnění restitučního nároku na tak neurčitě formulované okolnosti, vzniká z hlediska ochrany práv oprávněných osob podle zákona o půdě zcela jiná situace. Tu je nutno hodnotit jako neústavní stav. Zákon o půdě totiž porušuje zásadu tvorby práva v právním státě, podle které pokud se podmínka stanovená v právním předpise spojuje s nabytím účinnosti jiného právního předpisu, musí jít o skutečnost, která nastane a o které se adresáti nějakým způsobem doví. V daném případě však není jasné, zda se Parlamentu z různých důvodů (např. střet požadavků památkové ochrany a vlastníků), které s restitučními nároky přímo nesouvisejí, vůbec podaří přijmout předpokládanou úpravu. Stejně tak není zřejmé, jak by se o okamžiku otevření lhůty k uplatnění nároku oprávněné osoby měly dovědět. Nelze tedy považovat za svévoli zákonodárce, že dosud na úseku správy a ochrany kulturních památek nepřijal formálně nový zákon, pokud je takto vůbec § 11 odst. 5 zákona o půdě míněn, je však svévolí a současně diskriminujícím postupem, když právě na tuto podmínku, navíc vágně a v rozporu s principy tvorby práva v právním státě vyjádřenou, váže možnost uplatnění restitučního nároku. Zákon, jehož účelem je odstranění některých majetkových křivd, tak vlastně odkazem na známou tzv. „dočasnost“ právní úpravy působí křivdu již další generaci oprávněných osob. Jen pro úplnost Ústavní soud připomíná, že v řízení o nálezu č. 57/1999 Sb. Ministerstvo kultury uvedlo, že návrh věcného záměru zákona o ochraně kulturních památek bude vládě předložen k projednání v červnu 1999. Nyní v novém řízení uvádí, že předložení návrhu nového zákona lze očekávat ve 4. čtvrtletí roku 2006, tedy až v dalším volebním období.

V rozporu s principem právního státu a rovnosti subjektů práva je i situace, na kterou již bylo poukázáno v nálezu č. 57/1999 Sb. Ústavní soud zde dospěl k závěru, že o tom, co bude z tzv. národních kulturních památek vydáno oprávněným osobám, rozhoduje vlastně vláda, která svým nařízením může určité věci ze seznamu vypustit, resp. prohlášení národní kulturní památkou omezit či upřesnit. Jak současné poznatky ukazují, vláda může dodatečným rozšířením seznamu národních kulturních památek také zasáhnout do probíhajícího restitučního řízení a některé osoby z něj „dočasně“ vyloučit. Příkladem takového postupu může být právě nařízení vlády č. 132/2001 Sb., o prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky. V § 1 odst. 1 písm. a) bodu 6 je za národní kulturní památku prohlášen „Hrad Kokořín“. Podle § 2 toto nařízení nabylo účinnosti dnem 1. 1. 2002. Vydáno bylo dne 28. 3. 2001, tedy v době, kdy probíhalo řízení o restitučním nároku skupiny restituentů, kteří uplatnili nárok na jeho vydání.

Nastala tak situace, se kterou ani předchozí nálezy č. 57/1999 Sb. výslovně nepočítal, avšak tato odlišnost nic nemění na platnosti nosných důvodů tohoto nálezu i v projednávané věci. V této souvislosti považuje Ústavní soud za potřebné uvést, že může hodnotit pouze ústavnost napadeného právního předpisu, nepřísluší mu předjímat budoucí soudní rozhodnutí, byť řízení v této věci zavdalo příčinu k provedení konkrétní kontroly ústavnosti § 11 odst. 5 zákona o půdě. Bude proto na obecném soudu, aby posoudil, zda v tomto případě přichází do úvahy přihlédnutí k tomu, že během restitučního řízení bylo vydáno vládní nařízení č. 132/2001 Sb., které s účinností dnem 1. 1. 2002 prohlásilo nemovitost, která má být předmětem restituce, národní kulturní památkou, či nikoli, a jaký to má vliv na použití

§ 154 odst. 1 občanského soudního řádu, podle kterého pro rozsudek je rozhodující stav v době jeho vyhlášení. Úkolem Ústavního soudu je pouze rozhodnout o ústavnosti právního předpisu, kterého má být v daném soudním řízení použito, neboť se jej dovolává jedna ze stran řízení před obecným soudem, konkrétně strana žalující. Předmětem řízení je určení vlastnického práva k nemovitosti, která je národní kulturní památkou, kterou sice nebyla v době zahájení řízení, byla jí však v době vzniku vlastnického práva skupiny žalovaných osob v řízení před obecným soudem. V daném případě mělo dojít ke vzniku práva vlastnického rozhodnutím Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Mělník, rozhodnutím č. j. 33530/2002/PÚ/919-565/Hrad ze dne 11. září 2002, které nabylo právní moci dne 24. 1. 2003, tedy v době, kdy již předmětná nemovitost byla prohlášena národní kulturní památkou. Proto ani tato okolnost, kterou se incidenční případ v právě rozhodované věci liší od okolností, za kterých bylo rozhodováno nálezem č. 57/1999 Sb., nemůže mít na výsledek řízení vliv, nehledě na výše zdůrazněnou okolnost, že ani v rámci řízení o ústavnosti právního předpisu na návrh soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy nemůže Ústavní soud předjímat další postup obecného soudu v incidenčním případě, tím méně pak jeho výsledek.

Nařízením vlády č. 132/2001 Sb. byl vydán sice z hlediska formy právní předpis, de facto však individuální správní akt (lze hovořit o opatření), který ve svém důsledku možným oprávněným osobám uzavřel cestu k restituci hradu Kokořín. V této souvislosti bylo v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 25/98 zdůrazněno, a navrhovatel tuto argumentaci přebírá, že tak existuje mezi restituenty několik podskupin, které tvoří především ti, kteří své nároky uplatnili k majetku, který v době vznesení nároku byl národní kulturní památkou a je jí dosud, dále pak osoby, u kterých byl po uplatnění nároku požadovaný majetek ze seznamu národních kulturních památek vyčleněn, a konečně pak osoby, které své nároky neuplatnily právě pro existenci ustanovení § 8 odst. 6 zákona č. 87/1991 Sb. a u kterých podle stanoviska Nejvyššího soudu nemohlo dojít k zániku nároku uplynutím lhůty (Cpjn 50/1993, publ. pod č. 7 – 8/1993, str. 254, bod 11 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Nyní však nově v důsledku nařízení vlády č. 132/2001 Sb. vznikla skupina osob, které svůj nárok uplatnily k nemovitostem, které v době uplatnění nároku národní kulturní památkou nebyly (takže se na ně blokační ustanovení § 11 odst. 5 zákona o půdě nevztahovalo), a dodatečně jí byly prohlášeny (což je případ, který projednává obecný soud, který tento návrh předložil). Beze změny zákona o půdě, na jehož základě byl uplatněn nárok na vrácení majetku, jemuž v době podání nic nepřekáželo, mohlo být uplatnění nároku nařízením vlády zabráněno, nebo naopak vyřazením majetku ze seznamu národních kulturních památek mohla být restituce dodatečně umožněna. Vzniká proto otázka, jak se s touto úpravou slučují principy právního státu a rovnost subjektů práva včetně zákazu diskriminace.

Ústavností vymezení okruhu oprávněných osob v restitučních předpisech, konkrétně v zákoně o mimosoudních rehabilitacích a v zákoně o půdě, se Ústavní soud zabýval již v nálezech sp. zn. Pl. ÚS 3/94 (Sbírka rozhodnutí, svazek 1, nález č. 38; vyhlášen pod č. 164/1994 Sb.) a sp. zn. Pl. ÚS 8/95 (Sbírka rozhodnutí, svazek 4, nález č. 83; vyhlášen pod č. 29/1996 Sb.). Na otázku, zda existuje rozumný zákonný důvod pro vyloučení určitých subjektů z okruhu těch, které jinak znaky určitého restitučního titulu naplňují, odpověděl Ústavní soud záporně, když vyslovil, že rámec možného omezení je dán pouze čl. 11 odst. 2 Listiny, tj., že určité věci mohou být pouze ve vlastnictví občanů České republiky. Z toho dovodil, že Listina nezmocňuje zákonodárce ke stanovení dalších podmínek nabytí vlastnictví (ať už v rámci restitučního procesu či obecně). Z těchto důvodů byla podmínka trvalého pobytu prohlášena za rozpornou s čl. 11 odst. 2 Listiny. Ústavností podmínky v podobě vydání „nového zákona o správě a ochraně kulturních památek“ Českou národní radou a Slovenskou národní radou se Ústavní soud zabýval v nálezu č. 57/1999 Sb. Z rozboru právní úpravy na tomto úseku dospěl k závěru, že pro prohlášení určité nemovité či movité věci za národní kulturní památku není rozhodující, jaký má tato věc vlastnický režim. Jde tedy o zákon, který stanoví vlastníkově určitá omezení a určitý zvláštní režim v případech, že by o tento majetek nepečoval řádně. Přesto, že zákon České národní rady č. 20/1987 Sb. byl vydán ve zcela jiných společenských a ekonomických podmínkách a některá jeho ustanovení jsou nepochybně již neaplikovatelná, měl Ústavní soud za to, že dává státu dostatek prostředků k ochraně kulturních hodnot při respektování práv restituentů. Povinnost vlastníka kulturní památky (tedy i národní) řádně pečovat o její zachování a udržování vyplývá z ustanovení § 9 zákona České národní rady č. 20/1987 Sb., kde jsou též stanoveny rozsáhlá oprávnění orgánů památkové péče ve vztahu k vlastníkově, který své povinnosti neplní. V § 13 je založeno přednostní právo

státu na koupi kulturní památky atd. Ústavní soud tak v roce 1999 dospěl k závěru, že u národních kulturních památek z hlediska zákona o mimosoudních rehabilitacích není dán rozumný důvod pro jejich vyčlenění z normálního režimu restitučního procesu. Platná úprava se proto jeví jako svévole zákonodárce, který bez přesvědčivých důvodů a argumentů určitou skupinu bývalých vlastníků, resp. jejich právních nástupců diskriminuje, aniž by zde převažoval zájem na ochraně veřejných hodnot.

Ke stejnému závěru dospěl Ústavní soud i v tomto případě. V souvislosti s hodnocením překážky uplatnění restitučního nároku v § 11 odst. 5 v zákoně o půdě ve spojení s čl. 1 Listiny neshledal důvody, proč by se měl od tehdejší argumentace odchýlit. Naopak považuje za potřebné navíc oproti původní argumentaci zdůraznit, že tyto osoby jsou po zrušení § 8 odst. 6 zákona o mimosoudních rehabilitacích v nerovném postavení s jinými oprávněnými osobami ještě ve větším rozsahu, než tomu bylo před vyhlášením nálezu č. 57/1999 Sb. Jedná se totiž již nejen o jiné oprávněné osoby, které mohou (mohly) uplatňovat restituční nároky k nemovitostem, na které se překážka § 11 odst. 5 nevztahovala. Navíc jsou od roku 1999 v nerovném postavení s oprávněnými osobami, na které se obdobná překážka (§ 8 odst. 6 zákona o mimosoudních rehabilitacích) původně vztahovala, než byla jako neústavní zrušena. To je v evidentním rozporu s čl. 4 odst. 3 Listiny, který stanoví, že zákonná omezení základních práv a svobod musí platit stejně pro všechny případy, které splňují stanovené podmínky. Zde možno odkázat na obdobnou situaci, kterou ve vztahu ke zrušení podmínky trvalého pobytu v zákoně o mimosoudních rehabilitacích nálezem č. 164/1994 Sb. byl Ústavní soud nucen řešit v nálezu č. 29/1996 Sb. rovněž zrušením této podmínky v zákoně o půdě.

Tyto důvody považoval Ústavní soud za dostatečné pro vyhovění návrhu na zrušení napadeného ustanovení, aniž by se zabýval též otázkou ústavněprávní akceptovatelnosti mlčení zákonodárce, kterou uplatnil ve svém vyjádření předseda Senátu Parlamentu České republiky. Pouze poznamenává, že v daném případě se nejedná z hlediska teorie tvorby práva o tzv. mlčení zákonodárce, nýbrž o jeho případné opomenutí. Za takové opomenutí lze v daném případě označit situaci, kdy zákonodárce neuvedl po vyhlášení nálezu č. 57/1999 Sb. do souladu postavení oprávněných osob podle zákona o půdě s oprávněnými osobami podle zákona o mimosoudních rehabilitacích.

Protože tak zákonodárce neučinil a napadené ustanovení § 11 odst. 5 zákona o půdě bylo shledáno v rozporu s čl. 1 odst. 1 Ústavy, jakož i s čl. 1 ve spojení s čl. 4 odst. 3 Listiny, bylo o něm rozhodnuto tak, že se podle § 70 odst. 1 zákona o Ústavním soudu zrušuje dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů, a to vzhledem k souhlasu účastníků řízení ve smyslu § 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu bez ústního jednání.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. Rychetský v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: 974 832 341 a 974 833 502, fax: 974 833 502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 519 305 161, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2005 činí 3000,- Kč, druhá záloha na rok 2005 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 207, 519 205 207, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 174, 519 305 174, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14, Knihkupectví JUDr. Oktavián Kocián, Příkop 6, tel.: 545 175 080; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 519 322 132, fax: 519 370 036; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdlík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s. Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7:** Donáška tisku, V Hájích 6; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7–12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START!, s. r. o., Vinohradská 190; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9, Jana Honková – YAHÖ – i – centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplíce:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od začidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. číslech 516 205 207, 519 305 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odstěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.